

eeniglijk en uitsluitend het gewrochtsel en gedichtsel dat de goddelooze mensch in die wereld Gods had ingewrongen.

En wat lezen we nu in 2 Petr. 2 : 5? Immers dit, dat God den zondvloed »over de *wereld* der goddeloozen gebracht heeft,” en dat dientengevolge »de *wereld* die toen was vergaan is.”

Hierbij zij tevens opgemerkt, dat eerst bij deze »toebereiding” van het *Tohu wabóhu* (de ongevormde chaos) tot »wereld”, de werkzaamheid des Zoons meer bepaaldelijk optreedt. »Alle dingen” zijn door hem gemaakt, d. w. z. de veelheid der veeren en raderen van dit machtig uurwerk; want eer er onderscheiding en organisch verband in het geschapene kwam, was er geen »alle dingen”, maar slechts een vormeloos *al*. En zoo verstaan we dan »dat door het Woord Gods de wereld is *toebereid*.” Alsook, dat er één Vader is *uit* wien alle dingen zijn, en één Heere Jezus Christus *door* wien alle dingen zijn. Derwijs zelfs dat reeds in de eerste drie verzen van Genesis de opeenvolgende en toch saamvallende werkzaamheid van den Vader en den Zoon en den Heiligen Geest (die over de wateren zweeft) klaar uitkomt.

De »wereld” is dus iets veel hoogers en heerlijkers dan de »aarde.” Is de aarde slechts de onbezielde stofmassa, de wereld is die rijke schepping die een afdruk in zich draagt van de gedachte en de wijsheid Gods. En overmits nu in die wereld vier raderen omloopen, die telkens hooger klimmen en in elkaâr vatten, t. w. het delfstoffenrijk, het plantenrijk, het dierenrijk en de menschenwereld, zoo spreekt het vanzelf, dat de wereld eerst in haar hoogsten levens-